

много добродѣтеленъ, защото вмѣсто да мърмори че умираше толко младъ, той каза на онѣзи, що плачехъ покрай леглото му, тѣзи думы: „Моето царство не е на този свѣтъ, не мя оплаквайте, азъ щѣ отидѣ при баща си.“ Вый добръ видите, чеда мои, че смъртъта бѣше награда за побожностътъ на този обычливъ принцъ. Богъ прибърза да го короняса въ славѣтъ си. Ный сме были закѣснели, чеда мои; събогомъ, слѣдвайте да бѣдете паметни и добръ да ся учите.

ДВАЕСЕТЪ И ТРЕТИИ РАЗГОВОРЪ.

День Дваесетъ и първый.

(Въ този урокъ има и една нова ученица, която ся имѣнува кокона Милка отъ дваесетъ години.)

СОФІЯ.

Госпожа учителка ще ми дозволи, Господжицы, да ви прикажѣ една малкѣ исторіѣ, коѣто четохме снощи; слушайте прочее да ви ѣ прикажѣ.

Имаше веднѣжъ една много зла жена; тя неможеше да задържа никакъвъ слуга: защото гы биеше, и направи мѣжа си толко злочестъ, што отъ жалбы и тѣгы той умрѣ. Жената колкото и че бѣше млада и много богата, никой обаче ся ненаимаше да ѣ земе, и секой ѣ прѣзираше. Най сетиѣ единъ младъ дворянинъ отъ съѣдството ѣ поиска за женѣ. Той като бѣше много почтенъ человекъ цѣлъ свѣтъ го пожали за туй, и единъ отъ пріятелитъ му, му забѣлѣжи че той щеше да направи най-голѣмѣтъ лу-